

[Lone Dybkjær]

argumentationen – som vi da også dengang udvekslede ord om – som vi måske ikke var helt enige om.

Tinning (VS):

Nu er energiministeren jo stadig forholdsvis ny i faget, og jeg håber da, det bliver på nybegynderniveauet, det dér med, at når man kommer med noget kritik, så er det nok, fordi den talende ikke har sat sig ind i det materiale, der foreligger til debatten. Jo, jeg var såmænd for nogle dage siden til en Europarådskonference om atomkraft, der var så kedelig, at det lykkedes mig at få læst også statusnotatet.

Det, jeg sagde, hr. energiminister, var såmænd i al sin enkelthed, at når man læser den energipolitiske redegørelse ud fra en miljøpolitisk synsvinkel – det er, det behøver jeg vel ikke at argumentere yderligere for, en ret indlysende ting at finde på – står der i virkeligheden kun en eneste ting af interesse. Der står nemlig, at man kan bruge energiafgifterne til at sikre en fortsat afdæmpet udvikling i energiforbruget. Og det er så, hvad der er af miljømæssige bemærkninger. Jeg ved godt, at man kan reducere svovlindholdet, og at man kan rense røg og sådan noget, og det er alt sammen ganske udmærket, men det, som var min pointe, var: det vigtigste miljøpolitiske initiativ overhovedet, som kan tages på energiområdet, er besparelser. Det er derfor, jeg synes, det var centralt, hvad fru Lone Dybkjær var inde på: at det må prioriteres højt.

Det er derfor, jeg siger, at det er så trist – det er det også af så mange andre grunde – at læse aftalen mellem regeringen og Socialdemokratiet. Dér, hvor det bliver aldeles ukonkret, og hvor der slet ikke står noget, er i punkt 10: »Der gennemføres en målrettet indsats med det formål at skabe forståelse for behovet for fastholdelse af energibesparelsesmålsætningen.« Tak skal man have! Det er så, hvad der står, og det er da rigtigt, at man kan sige: jamen vi har en målsætning om det samlede forbrug. Man kan også sige, at vi har en målsætning om, hvilke procentdele vi ønsker, på hvilke faconer vi ønsker at producere den energi, vi skal anvende, altså i hvor høj grad vi vil gøre brug af vedvarende energi, i hvor høj grad vi vil gøre brug af

naturgas, i hvor høj grad vi vil gøre brug af fossilbrændsel osv.

Den slags overvejelser kan man gøre sig, og man kan oven i købet sige: vi ved jo godt, at vi allerede i dag har en teknologisk udvikling, der gør det muligt umiddelbart at spare på energi. Et enkelt lille eksempel: elpærer. Der findes i dag på markedet forskellige typer elpærer, den ene mere energivenlig end den anden. Dem kunne man bruge. Det handler som bekendt om at have pæren i orden.

Men det, som yderligere er vigtigt, når vi snakker om EP 87, synes jeg, er, at vi må gå tilbage til – hvis vi skal gøre det på den led – energipolitisk udvalg, og så må vi finde ud af at sige til ministeren: jamen altså, vi er sådan set ligeglade, hr. minister, hvordan, men vi vil godt have noget, der ligner en energipolitisk debat med nogle klare energipolitiske målsætninger, fordi det er det, der er brug for, ikke alt det her. Vi er nogle, der har sagt, at det vigtigste element overhovedet er miljøsynsvinklen, og det er dermed energibesparelserne. Det kan vi så diskutere videre.

Det var i al beskedenhed den pointe, jeg havde ønsket at fremføre efter at have læst materialet.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Det ville være forkert, hvis ikke jeg svarede hr. Riishøj.

Til de decentrale værker, som jeg opfattede at fru Lone Dybkjær talte om, og som hr. Riishøj mener skal være dem ud over de 450 MW, der nu foreligger, har vi altså ikke fjernvarmenettene. De er der ikke. Vi skal først grave dem ned, før vi kan lave de decentrale værker. Det kunne godt rent økonomisk være at gå over åen for at få våde fødder.

Der er en grænse for, hvad vi kan lave af kraftvarme i alt i Danmark, og på et tidspunkt kommer vi til igen at lave noget, der ligner Enstedværket nr. 3, ren kondensation. Det kommer vi til på et tidspunkt, så sent som muligt.

Vi er ikke tilfredse med perspektivet, 50 pct. stigning til år 2000. Vi skal hævle det ned, så langt som overhovedet muligt, men at sætte tal på er kolossalt vanskeligt. Hvornår får vi fru Petersen til at skifte det gamle kø-